

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 3301 van 29 oktober 2007
in de zaak X/IIde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Indische nationaliteit, op 16 augustus 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 juli 2007 houdende de onontvankelijkverklaring van de aanvraag om machtiging tot verblijf.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 24 september 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak:

1.1. Verzoeker diende bij schrijven gericht aan het gemeentebestuur van Sint-Truiden, gedateerd op 4 december 2006, een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

De aanvraag werd gemotiveerd als volgt:

"(...)

Ik ben de raadsman van dhr. X, ° 23.12.1981, van Indische nationaliteit, verblijvende te Sint-Truiden, Spiegelstraat nr. 2/301.

Clïënt verblijft sinds 2002 in België; hij heeft nooit een aanvraag gedaan om politiek asiel te bekomen.

*Namens cliënt dien ik evenwel bij deze een verzoek in om hem een machtiging tot verblijf te verlenen op grond van humanitaire redenen en **buitengewone omstandigheden** (art. 9,3° Vreemdelingenwet), nl. het feit dat hij momenteel samenleeft met de Belgische onderdaan (K.M.), ° 31.12.1970, met wie hij een duurzame relatie heeft.*

De situatie van cliënt beantwoordt ongetwijfeld aan de door de wet bedoelde buitengewone omstandigheden, zoals verder omschreven in de ministeriële omzendbrief van 19 december 2003 en vorig jaar nog in de media door de Minister toegelicht.

Ik verzoek U om onderhavige vraag aan de Minister van Binnenlandse Zaken te willen overmaken; u vindt hierbij een kopie van het Indisch paspoort van cliënt.

(...)"

1.2. Op 18 juli 2007 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard. Deze beslissing werd aan verzoeker ter kennis gebracht op 31 juli 2007.

De beslissing is gemotiveerd als volgt:

"(...)

De aangehaalde elementen vormen geen uitzonderlijke omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Het feit dat betrokkene sedert 2002 in België zou verblijven, nooit een asielaanvraag heeft ingediend, samenwoont met Belgische partner, vormen geen buitengewone omstandigheden die het indienen van een aanvraag in België zou rechtvaardigen.

Uit illegaal verblijf kunnen geen rechten geput worden.

Het gegeven dat betrokkene geen asielaanvraag heeft ingediend is het gevolg van een eigen keuze van betrokkene.

Betrokkene verklaart sedert 2002 in België te zijn, zonder dat hij geprobeerd heeft om een machtiging tot een verblijf van lange duur te bekomen op een andere wijze dan door middel van de aanvraag die werd ingediend op basis van artikel 9§3 en dit 4 jaar na zijn binnenkomst. Aldus heeft betrokkene gedurende 4 jaar illegaal in België verbleven. Dat hieruit volgt dat verzoeker zichzelf doelbewust in een illegale en precaire situatie heeft gebracht en gedurende verschillende jaren opzettelijk in die situatie is gebleven, zodat hij zelf aan de oorsprong ligt van de schade waarop hij zich beroept.

Een tijdelijke scheiding met partner verhindert betrokkene niet om de aanvraag in land van herkomst in te dienen.

Niets verhindert betrokkene zich te schikken naar de in voege zijnde wetten met betrekking tot de toegang, het verblijf en de vestiging op het Belgische grondgebied, te weten: de vereiste vragen bij de diplomatieke overheden bevoegd voor het verblijf in te dienen.

*De aanvraag kan in (het) thuisland gebeuren.
(...)"*

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep:

Over de ontvankelijkheid van het beroep:

2.1. Verweerder werpt op dat de vordering niet ontvankelijk is wegens het niet vervullen van de in artikel 39/69 van de Vreemdelingenwet voorgeschreven vormvereisten. Hij stelt dat een uiteenzetting van een middel ontbreekt, daar verzoeker niet duidelijk maakt op welke wijze de bestreden beslissing de, in het verzoekschrift, geciteerde wetsbepalingen en beginselen zou schenden.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot een opsomming van rechtsregels en rechtsbeginselen, doch niet voldoende toelicht op welke wijze deze bepalingen door de bestreden beslissing, in concreto, worden geschonden. Verzoeker beperkt zich immers tot een aantal vage en niet onderbouwde beweringen en de stelling dat een gedwongen verwijdering van het grondgebied strijdig is met het recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven, terwijl hij niet aangeeft een verwijderingsmaatregel aan te vechten, doch slechts de onontvankelijkverklaring van zijn overeenkomstig het artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet ingediende aanvraag bestrijdt.

De Raad herinnert er aan dat een middel bestaat uit de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop, volgens verzoeker, deze rechtsregel of dit beginsel wordt geschonden. Een middel waarbij verweerder of de Raad slechts door het interpreteren van de bedoeling van verzoeker kan uitmaken welke schending van welke rechtsregel is bedoeld en verweerder of de Raad zelf het middel interpreteert, is niet ontvankelijk.

Verzoekers opsomming kan, bij gebreke aan een degelijke uitwerking, dan ook niet beschouwd worden als een middel in de zin van artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker heeft geen ontvankelijk middel tot nietigverklaring aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend zeven door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. CORNELIS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS.

G. DE BOECK.